

Ocene kreditnega tveganja sektorjev in dejavnosti

Vida Bukatarevič
dr. Uroš Čufer

V analizi smo poskušali oceniti kakšno je kreditno tveganje posameznih dejavnosti. Problem, ki se pri tem postavlja, je izbira pravih indikatorjev, saj so dejavnosti zelo heterogene in imajo različne lastnosti, ki se na finančnih kazalcih različno odražajo.

V tej analizi smo izbrali pot do ocene kreditnega tveganja, ki temelji, namesto na direktnem ocenjevanju tveganja dejavnosti oziroma sektorjev, na uporabi ocen bank. Banke na podlagi individualne obravnave ocenjujejo boniteto svojih komitentov in boniteto terjatev do njih. Na podlagi teh podatkov smo pripravili metodologijo, ki združuje bonitetne ocene posameznih bank v skupno oceno kreditnega tveganja posameznega komitenta in dejavnosti, z upoštevanjem informacij, ki jih ima celotni bančni sistem.

Bančni sektor ocenjuje, da je kreditno tveganje komitentov v povprečju 6,9% terjatev. Če upoštevamo še uporabljena zavarovanja pa ocenjeno kreditno tveganje portfelja znaša 5,4% terjatev. Ugotavljamo, da je med oceno tveganja komitenta in izpostavljenostjo bančnega sektorja do njega obratno sorazmerna povezava. Višje kot je ocenjeno tveganje, manjša je izpostavljenost bank do dejavnosti in obratno. Izjema je edinole skupina predelovalnih dejavnosti, ki pa je zelo heterogena. Ugotovili smo, da ob upoštevanju obeh kriterijev, ocene tveganja in izpostavljenosti, nekatere dejavnosti izstopajo kot bolj tvegane. Na koncu smo si zastavili tudi vprašanje kaj te ocene kreditnega tveganja pomenijo za bančni sektor. Z vključitvijo dodatnega dejavnika, kapitalske moči bank, pridemo do nadaljnjega zaključka, da dejavnost komitenta ni ključnega pomena za oceno tveganja bančnega sektorja kot celote. Vendarle pa je potrebno upoštevati, da sta tveganje in ranljivost bančnega sektorja tolikšna, kolikršno sta tveganje in ranljivost najšibkejšega člana v sistemu.

Datum: 27. februar 2000

Avtoriziral: Feliks Cimperman

Uvod

V analizi smo poskušali oceniti kako tvegane so posamezne dejavnosti z vidika kreditnega tveganja. Problem, ki se pri tem postavlja, je izbira pravih indikatorjev, saj so dejavnosti zelo heterogene in imajo različne lastnosti, ki se na finančnih kazalcih različno odražajo.

V tej analizi smo izbrali pot do ocene kreditnega tveganja, ki temelji na uporabi ocen bank, namesto na direktnem ocenjevanju tveganja posameznih dejavnostih oziroma komitentov. Banke na podlagi individualne obravnave ocenjujejo boniteto svojih komitentov in boniteto terjatev do njih. Na podlagi teh podatkov¹ smo pripravili metodologijo, ki združuje bonitetne ocene posameznih bank v skupno oceno kreditnega tveganja posameznega komitenta in dejavnosti, z upoštevanjem informacije celotnega bančnega sistema.

V prvem delu analize predstavljamo koncept in metodologijo, v drugem in tretjem delu so navedeni rezultati in ugotovitve o tveganosti komitentov po tipih in po dejavnostih. Na koncu pa je še diskusija, kaj te ugotovitve pomenijo za stabilnost bančnega sistema.

Analizo je potrebno obravnavati kot eden od korakov oziroma členov v širši analizi kreditnega trga; nadaljevanja in aplikacije te analize so možne v različne smeri.

Osnovni koncept

Pri oceni kreditnega tveganja posameznih dejavnosti izhajamo iz podatkov posameznih bank. Tveganje komitentov in terjatev do njih ocenjujejo banke na podlagi množice podatkov o finančnem položaju in poslovanju posameznega dolžnika ter tudi lastnih izkušenj iz preteklega sodelovanja. Ker temeljijo te ocene na subjektivni presoji bank, se lahko za istega dolžnika pri različnih bankah pojavljajo različne ocene kreditnega tveganja.

V analizi razlikujemo med 1) oceno tveganj komitenta in 2) oceno tveganja terjatve do komitenta. Razlika med obema ocenama tveganj temelji na uporabi zavarovanj. Pri oceni tveganja terjatev so upoštevana še zavarovanja, ki jih komitent ponudi, zato je ocena tveganja terjatve lahko edinole nižja ali enaka od ocene tveganja komitenta, seveda v odvisnosti od vrste in obsega zavarovanja terjatve.

Na najnižji ravni agregiranja so izračunane ocene za vsakega komitenta posebej. *Povprečno oceno tveganosti komitenta* smo računali na podlagi podatkov vseh bank, ki s tem komitentom poslujejo. Pri tem smo kot uteži upoštevali izpostavljenost vsake posamezne banke do tega komitenta. Uporabili smo naslednjo formulo:

$$TK_i = \frac{\sum_j IZ_{i,j} \cdot BK_{i,j}}{\sum_j IZ_{i,j}}$$

kjer je TK_i tveganje komitenta i , $IZ_{i,j}$ izpostavljenost² komitenta i pri banki j , in $BK_{i,j}$ bonitetna ocena komitenta i s strani banke j . Bonitetna ocena komitenta temelji na bonitetnih razredih od A do E, kjer velja pravilo, da ocena predstavlja delež terjatev do komitenta, ki jih banka ne bo mogla izterjati (brez unovčevanja hipotek).

Bonitetna ocena komitenta oziroma bonitetna ocena terjatve	Verjetnost, da bo terjatev od komitenta ostala neizterjana oziroma ocena deleža neizterljivih terjatev.
--	---

A	1%
B	10%
C	25%
D	50%
E	100%

¹ Uporabljeni so podatki za konec drugega četrtertja 2000.

² Izpostavljenost komitenta pri banki zajema znesek vseh terjatev banke do komitenta, tako bilančne kot tudi zunajbilančne.

Na podoben način smo tudi za vsakega komitenta posebej pripravili *povprečno oceno tveganosti terjatev* do posameznega komitenta (TT_i), kakor ga ocenjuje bančni sektor. V zgornji enačbi smo namesto $BK_{i,j}$ upoštevali $BT_{i,j}$ – se pravi, oceno bonitete terjatve do komitenta i pri banki j .

$$TT_i = \frac{\sum_j IZ_{i,j} \cdot BT_{i,j}}{\sum_j IZ_{i,j}}$$

Ocene tveganj so tako pripravljene za vsako podjetje in za vsakega samostojnega podjetnika posebej, pa tudi za komitente, ki izvirajo iz javnega sektorja in iz tujine; pri prebivalstvu je ocena narejena samo na celotnem agregatu prebivalstva.

Vse ocene tveganj so torej izražene v odstotkih od terjatev (izpostavljenosti).

V nadaljevanju so ocene komitentov in terjatev agregirane na raven skupine komitentov (podjetja, obrtniki, tujci ipd), ter dejavnosti. Agregiranje do ravni posameznih bank pa presega okvir te analize.

Poleg povprečnih ocen smo izračunali tudi konzervativne ocene komitentov in terjatev, ki namesto povprečnih ocen upoštevajo najslabše ocene komitentov pri katerikoli banki, in so odraz slabih izkušenj posameznih bank z določenimi dolžniki.

Ocene tveganja po skupinah komitentov

Na podlagi opisane metodologije ocenjujemo, da je kreditno tveganje komitentov v povprečju 6,9% terjatev bančnega sektorja. Če upoštevamo še uporabljena zavarovanja pa znaša ocenjeno kreditno tveganje portfelja 5,4% terjatev.

Portfelj domačih bank je sestavljen, sodeč po podatkih ob polletju 2000, predvsem iz terjatev do podjetij 58,6%, v bistveno manjši meri iz terjatev do prebivalstva, 14,7% in do obrtnikov, 2,4%, preostalo pa do bančnega sektorja in tujine.

Če odštejemo prebivalstvo, za katere ne razpolagamo z individualnimi podatki, je v analizi zajeto več kot 30.000 komitentov bank, od tega okoli 16.000 podjetij in 14.000 samostojnih podjetnikov ter 200 komitentov iz javnega sektorja.

Podjetja

Podjetja so v povprečju zadolžena³ pri 1,4 domači banki hkrati; kar 75% podjetij je zadolženo pri samo eni banki in znesek terjatev znaša okoli 15% vseh terjatev bančnega sektorja do podjetij. Na drugi strani pa je samo 48 podjetij, ki so zadolžena pri več kot 10 domačih bankah hkrati, terjatve bank do teh podjetij pa predstavljajo okoli eno tretjino vseh terjatev do podjetij.

Banke ocenjujejo, da znaša povprečno tveganje podjetij 8,3%, ter da so z zavarovanjem terjatev zmanjšale tveganje terjatev do tega sektorja za 2,4 odstotne točke (ocena tveganj terjatev do podjetij znaša 5,9%).

Prebivalstvo

Banke ne poročajo Banki Slovenije podatkov o terjatvah do posameznih komitentov – prebivalcev, temveč v agregatu znesek terjatev do prebivalstva po kategorijah od A do E. Tako ne razpolagamo z bonitetnimi ocenami tveganj terjatev do posameznega prebivalca, tako kot pri ostalih komitentih, zato je mogoče obravnavati edino agregat in govoriti o tveganju terjatev do prebivalstva kot celote.

Bančni sektor ocenjuje, da je povprečno tveganje terjatev do prebivalstva 5,8%, vendar pa so ocene posameznih bank in najverjetneje tudi njihove izkušnje zelo različne, saj ocene tega tveganja nihajo med bankami od 1% pa do več kot 15%.

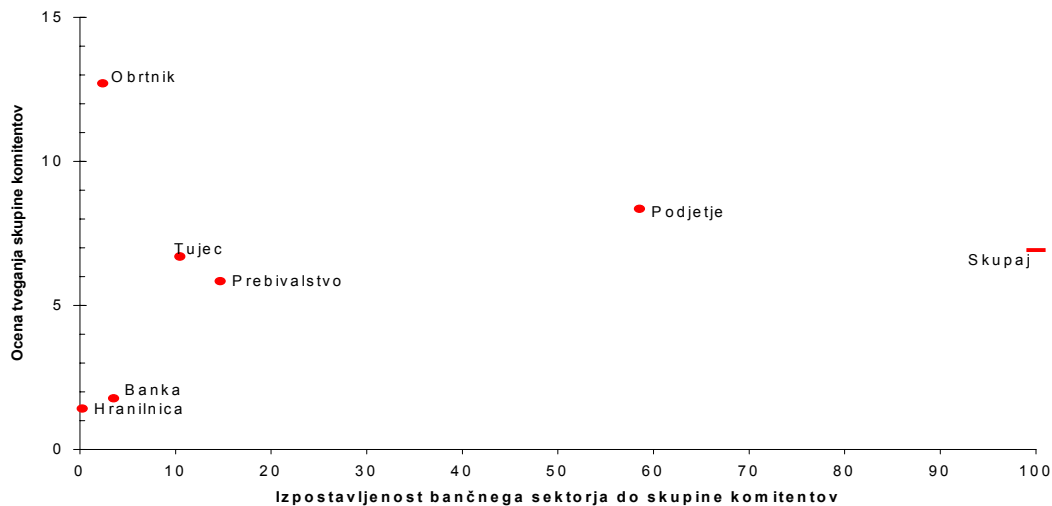
Samostojni podjetniki oziroma obrtniki

Nekaj manj kot polovico vseh komitentov pri bankah predstavljajo obrtniki (46%), vendar je delež izpostavljenosti bančnega sektorja do njih bistveno nižji kot do podjetij, 2% v primerjavi z 59%.

³ Izraz zadolženost uporabljamo v smislu nasprotja z izpostavljenostjo do podjetja.

Banke ocenjujejo obrtnike kot najbolj rizično skupino komitentov, s povprečno oceno tveganja 12,7%. Pri obrtnikih uporabljajo banke zavarovanje terjatev v nekoliko manjši meri kot pri podjetjih: povprečno tveganje terjatev je z uporabo zavarovanj zmanjšano za 2,1 odstotne točke, na 10,6% (za vse komitente skupaj 1,5 odstotne točke).

Slika 1: Tveganost komitentov in izpostavljenost bank po posameznih skupinah komitentov ob polletju 2000, v odstotkih

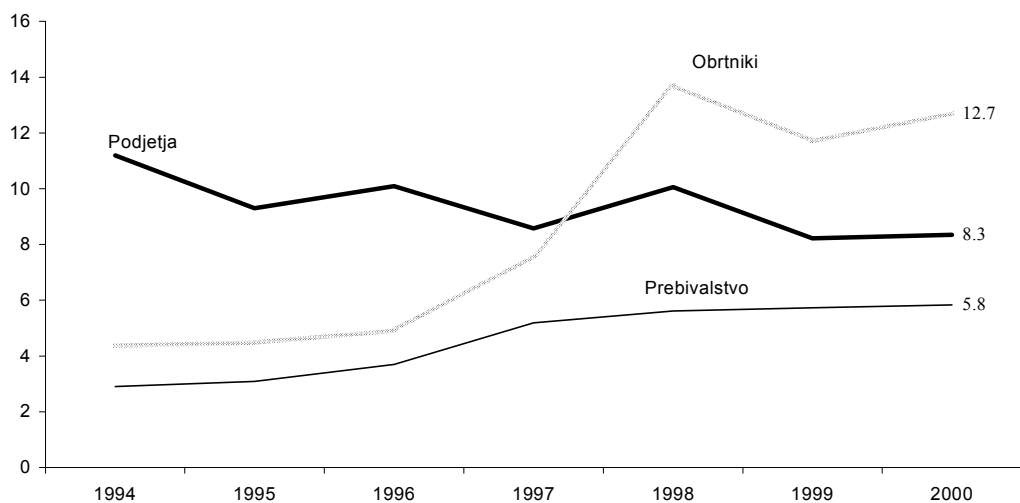


Vir: Analitsko raziskovalni center Banke Slovenije

Zanimive so tudi ugotovitve o gibanju ocene tveganja komitentov v času (slika 2). Bančni sektor v povprečju ocenjuje, da se tveganje terjatev do prebivalstva, ki je sicer v celotnem obdobju od leta 1994 naprej ocenjeno kot najmanj tvegana skupina komitentov, povečuje. Bistveno večji porast tveganja pa banke zaznavajo pri obrtnikih oz. samostojnih podjetnikih. Sprememba v percepciji tveganosti te skupine komitentov je bila v letu 1997 in še posebej v 1998. Nasprotno pa je pri podjetjih prisoten trend počasnega zmanjševanja ocene tveganja.

Pred povečanim tveganjem komitentov so se banke zavarovale z povečanim zavarovanjem terjatev, kar je bilo posebej izrazito v letu 1998. Banke so tedaj, predvsem od podjetij in obrtnikov, v večji meri zahtevale zavarovanje terjatev, tako da krivulje tveganosti terjatev ne kažejo porasta, ki je značilen za oceno tveganosti komitentov.

Slika 2: Ocena povprečnega tveganja podjetij, obrtnikov in terjatev do prebivalstva s strani bank, v odstotkih



Vir: Analitsko raziskovalni center Banke Slovenije

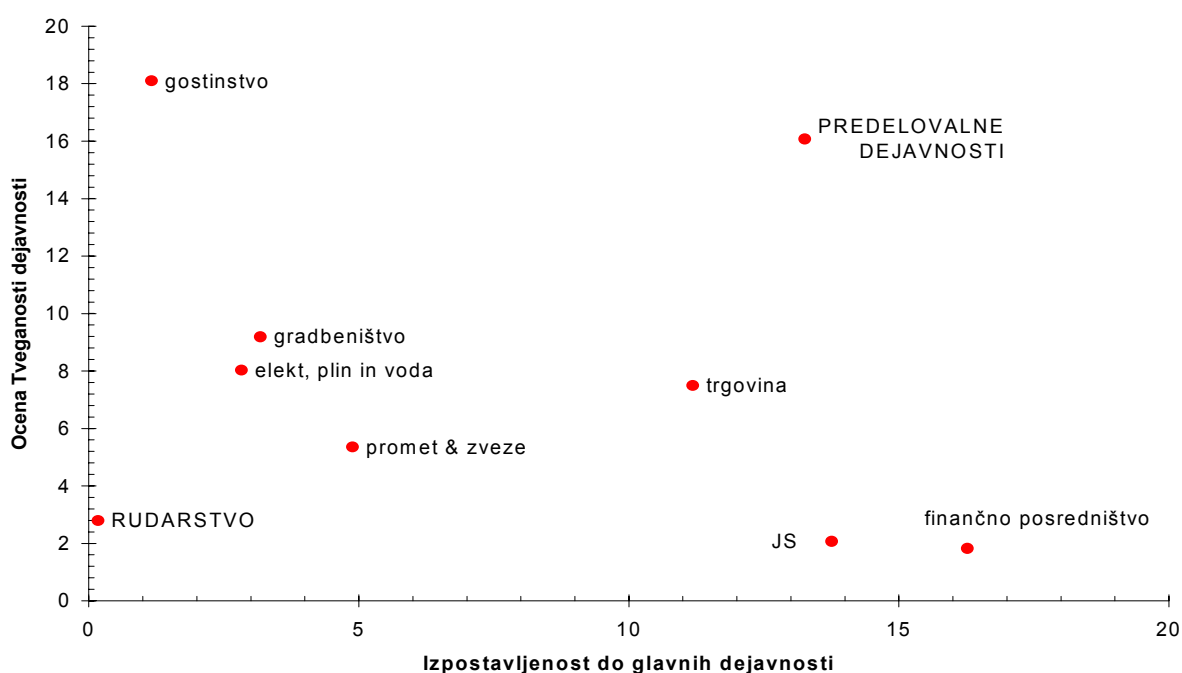
Ocene tveganja posameznih dejavnosti

Pri oceni tveganosti posameznih dejavnosti se v nadaljnji analizi omejujemo le na komitente, ki so razvrščeni po standardni klasifikaciji dejavnosti; izvzeti so torej tujci in prebivalstvo.

Banke ocenjujejo tveganje tako razvrščenih komitentov na 7,3% terjatev do njih (glej Prilogo 1). Najnižja je ocena tveganja finančnega sektorja 1,8%, kjer je poleg bank, zavarovalnic in ostalih finančnih posrednikov zajeta tudi Banka Slovenije. Ravno tako nizka je tudi ocena javnega sektorja 2,1%. Bolj tvegan je realni sektor z 11,2%, do katerega je bančni sektor izpostavljen z okoli 2.000 mlrd SIT oziroma z 41% vseh terjatev.

Kombinacija velike izpostavljenosti in visoke ocene tveganja komitenta je najbolj izrazita pri predelovalnih dejavnosti kot celote, saj znaša ocena tveganja 16,1% in izpostavljenost 13,3% celotnega portfelja oziroma 460 mlrd SIT.

Slika 3: Izpostavljenost bančnega sektorja do glavnih dejavnosti in prikaz ocene tveganj po glavnih dejavnostih, v odstotkih



Vir: Analitsko raziskovalni center Banke Slovenije

Podrobnejši pregled po dejavnostih pokaže, da imajo banke do dejavnosti, ki jih ocenjujejo kot visoko tvegane, praviloma razmeroma majhno izpostavljenost (glej Prilogi 1 in 2). Med te dejavnosti lahko uvrstimo posamezne skupine predelovalnih dejavnosti, kot so proizvodnja vozil in plovil (45%), proizvodnja usnja, obutve (38%), pa tudi ribištvo (29%) in kmetijstvo (22%) in druge. Izpostavljenost bančnega sektorja kot celote do posameznih dejavnosti, katerih tveganje je ocenjeno z več kot 15%, ne presega 70 mlrd SIT oziroma 2% izpostavljenosti.

Na drugi strani pa bančni sektor ocenjuje, da so dejavnosti, do katerih imajo visoko izpostavljenost – nad 15% celotne izpostavljenosti, razmeroma malo tvegane. Gre za finančno posredništvo in javno upravo. Izjema je trgovina: banke so do tega sektorja visoko izpostavljene: 11,2% izpostavljenosti oziroma 380 mlrd SIT in ga ocenjujejo z nadpovprečno oceno tveganja 7,5% (povprečje je 7,3%).

Ocena tveganja dejavnosti se je v zadnjem letu povečala za 0,6 odstotnih točk. Največ se je povečala ocena tveganja ribištva, za 8 odstotnih točk, ki je tudi sicer močno tvegano z okoli 30%. Za 2% do 4% terjatev se je povečala tudi ocena tveganja gradbeništva, obdelave lesa, socialnega varstva in kmetijstva. Za skoraj 6% terjatev pa se je zmanjšala ocena tveganja proizvodnje vozil in plovil, ki je med vsemi dejavnostmi ocenjena kot najbolj tvegana (okoli 45%). Podrobnejši prikaz porasta tveganj v zadnjem letu je v Prilogi 3.

Z uporabo zavarovanj je bančni sektor zmanjšal tveganje svojih terjatev za dve odstotni točki, z 7,3% na 5,3% (glej Prilogo 1 in Prilogo 4). Ocena zmanjšanja tveganj z uporabo zavarovanj po dejavnostih

zelo niha: od nič do 8 odstotnih točk (pri tem izstopa proizvodnja vozil s 23,4 odstotnih točk). Podatki kažejo tudi, da se banke v večji meri zatekajo k uporabi zavarovanj za zmanjšanje tveganj pri dejavnostih, za katere ocenjujejo, da so bolj tvegane. Pri tem pravilu nekoliko izstopa dejavnost proizvodnje naftnih derivatov, ki nadpovprečno uporablja zavarovanja, ter ribištvo s podpovprečno uporabo zavarovanj glede na oceno tveganja.

Ugotovitve in odprta vprašanja

Bančni sektor ocenjuje, da je kreditno tveganje komitentov v povprečju 6,9% terjatev. Če upoštevamo še uporabljena zavarovanja pa ocenjeno kreditno tveganje portfelja znaša 5,4% terjatev. Ugotavljamo, da je med oceno tveganja komitenta in izpostavljenostjo bančnega sektorja do njega obratno sorazmerna povezava. Višje kot je ocenjeno tveganje, manjša je izpostavljenost bank do dejavnosti in obratno. Izjema je edinole skupina predelovalnih dejavnosti, ki pa je zelo heterogena.

* * *

In kaj ta tveganja pomenijo za varnost bančnega sistema? Pri presoji tveganja posameznih dejavnosti za bančni sektor je potrebno upoštevati oba vidika: oceno tveganja do dejavnosti in izpostavljenost bank do teh dejavnosti. Banke so, ob upoštevanju obeh kriterijev, bolj občutljive na nenadne spremembe v predelovalnih dejavnosti, sledi trgovina in nato dejavnost nepremičnine in poslovne storitve. Pri tem je potrebno upoštevati, da so predelovalne dejavnosti zelo heterogene in jih je potrebno obravnavati na nižjih ravneh agregiranja.

Informacijo o tveganju in izpostavljenosti bančnega sektorja do posamezne dejavnosti je potrebno dopolniti tudi z vidika kapitalske moči bančnega sektorja, in sicer v kolikšni meri kapital in rezervacije za potencialne izgube pokrivajo ocenjena tveganja. Kapital⁴ pokriva 130% ocenjenih tveganj do komitentov, ki opravljajo ekonomsko dejavnost (Priloga 1), oziroma, če upoštevamo še izpostavljenost do prebivalstva in tujine, 98% celotnega ocenjenega tveganja. Kapital skupaj z izločenimi rezervacijami za potencialne izgube pa pokriva celotna tveganja 192 odstotno.

Na podlagi analize ocen tveganj bančnega sektorja kot celote do posameznih dejavnosti, lahko torej zaključimo, da kljub različnim ocenam tveganj, dejavnost komitentov ni ključnega pomena za bančni sektor kot celoto. Vendar pa velja takšen zaključek le za bančni sektor kot celoto. Tveganje in ranljivost bančnega sektorja je namreč tolikšna, kolikšno je tveganje in ranljivost najšibkejšega člana v sistemu, zato je informacija o tveganjih in ranljivosti bančnega sektorja kot celote pomanjkljiva. Za kredibilno oceno ranljivosti bančnega sektorja je potrebno upoštevati tveganja, izpostavljenost in ranljivost vsake posamezne banke, predvsem pa najšibkejše.

Analiza kreditnega portfelja po posameznih bankah pokaže, da je ocena povprečnega tveganja komitenta bančnega sektorja relativno nizka, 6,9%, vendar pa je struktura komitentov med bankami različna in ocene tega tveganja za posamezne banke bistveno odstopajo od povprečja. Podrobnejša analiza kaže, da je bančni sektor posredno, preko najšibkejših bank, bolj izpostavljen tveganjem, kot je razvidno iz analize podatkov za bančni sektor kot celoto.

⁴ po definiciji za kapitalsko ustreznost

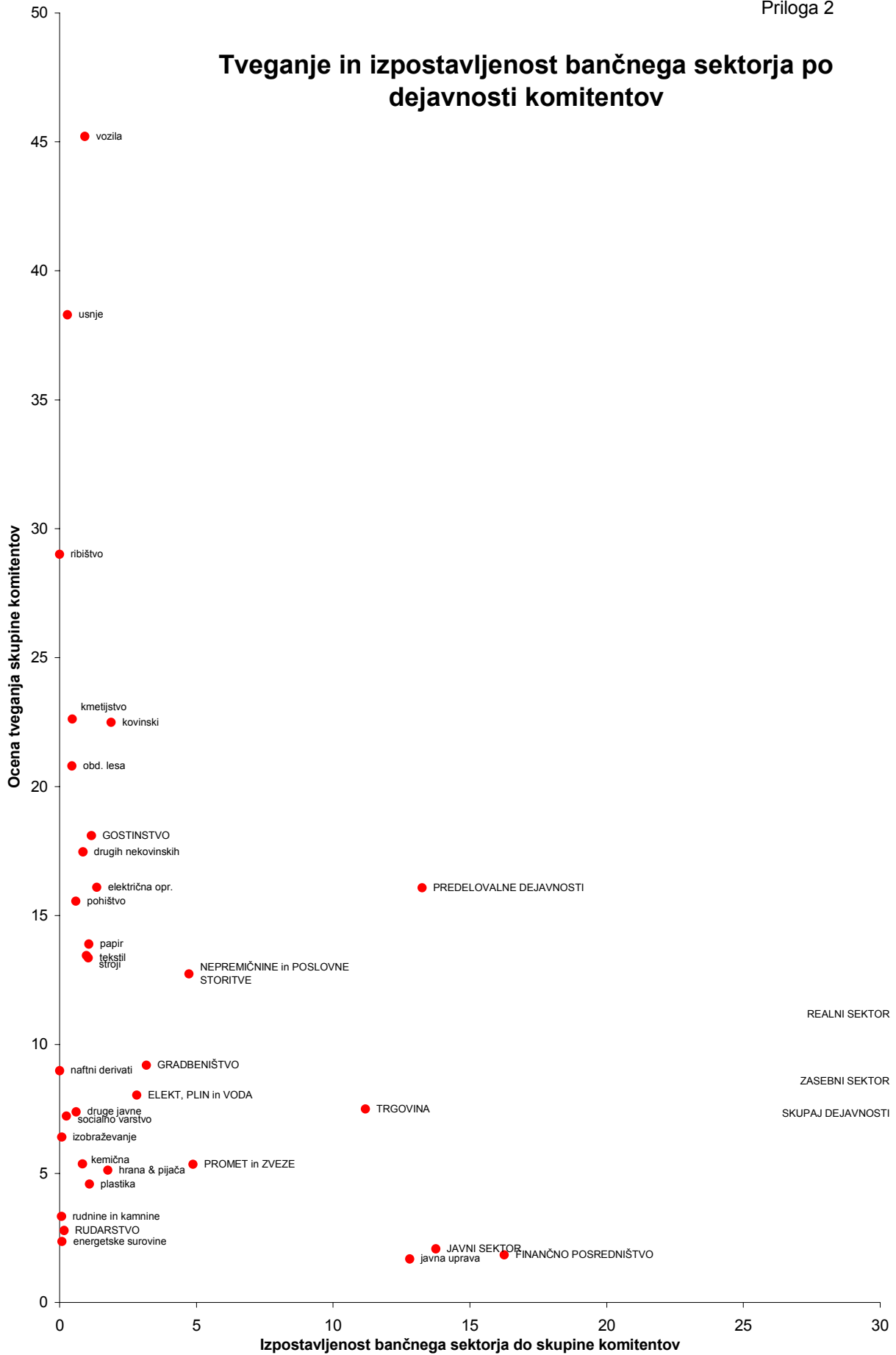
Priloge

1. Ocena tveganj po dejavnostih
2. Tveganje in izpostavljenost bančnega sektorja po dejavnostih
3. Ocena sprememb tveganj v zadnjem letu po dejavnostih
4. Vpliv zavarovanj na oceno tveganj
5. Tveganje (v mio SIT) po dejavnostih

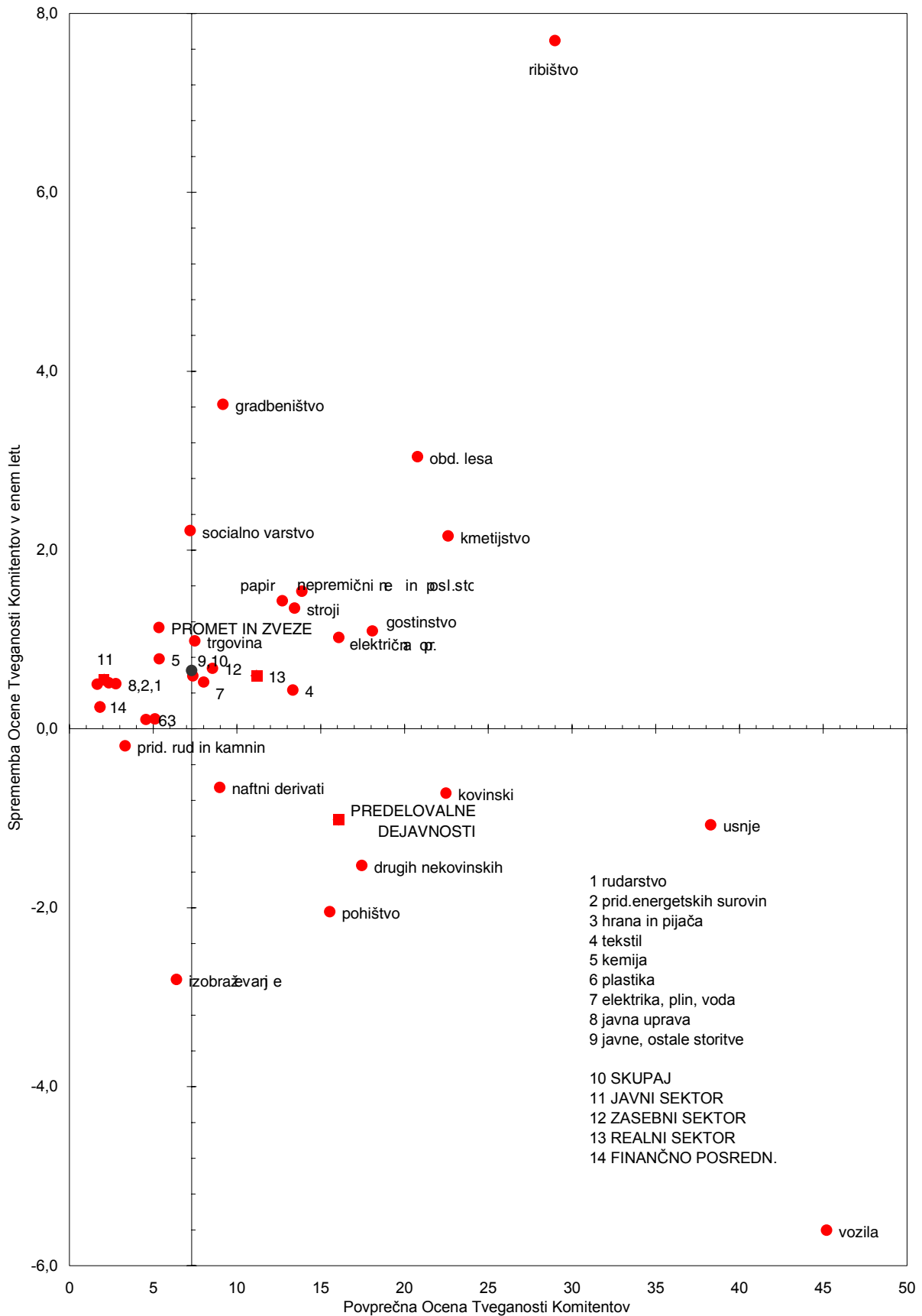
	IZ	IZ (%)	POTK	KOTK	POTP	KOPT	POTP-POTK	RPOTK	RKOTK	RPOTP	RKOTP	K/RPOTK (v %)	
Izpostavljenost do skupine komitentov	Izpostavljenost do skupine komitentov	Izpostavljenost do skupine komitentov	Povprečna Ocena Tveganosti Komitentov	Konzervativna Ocena Tveganosti Komitentov	Povprečna Ocena Tveganosti Portfelja	Konzervativna Ocena Tveganosti Portfelja	Ocena zmanjšanja tveganja z uporabo zavarovanj	Hipotetične rezervacije na podlagi povprečne ocene tveganosti komitentov	Hipotetične rezervacije na podlagi konzervativne ocene tveganosti komitentov	Hipotetične rezervacije na podlagi povprečne ocene tveganosti portfelja	Hipotetične rezervacije na podlagi konzervativne ocene tveganosti portfelja	Pokrivanje ocenjenega tveganja komitentov (povprečna ocena) s kapitalom	
v mio SIT	v %	v %	v % terjatev do skupine komitentov				v mio SIT						236.397
A	16.362	0,5	22,6	29,9	18,7	27,1	-3,9	3.701	4.888	3.056	4.438	6.388	
B	280	0,0	29,0	29,0	29,0	29,0	0,0	81	81	81	81	291.105	
C	5.987	0,2	2,8	4,4	2,2	3,6	-0,6	167	266	130	215	141.782	
CA	3.350	0,1	2,4	5,3	1,5	2,4	-0,8	79	178	52	135	299.727	
CB	2.637	0,1	3,3	3,4	3,0	3,0	-0,3	88	89	79	80	269.055	
D	460.187	13,3	16,1	21,4	11,8	20,5	-4,2	73.953	98.548	54.493	94.360	320	
DA	61.543	1,8	5,1	8,7	4,5	9,6	-0,6	3.152	5.366	2.761	5.890	7.500	
DB	36.721	1,1	13,3	15,6	11,9	15,5	-1,5	4.902	5.743	4.366	5.707	4.823	
DC	10.182	0,3	38,3	59,7	32,5	39,9	-5,8	3.899	6.083	3.305	6.055	6.063	
DD	15.785	0,5	20,8	28,2	17,2	26,1	-3,6	3.283	4.452	2.717	4.119	7.201	
DE	37.403	1,1	13,9	17,4	11,5	16,9	-2,4	5.197	6.498	4.304	6.327	4.548	
DF	198	0,0	9,0	9,0	1,0	1,0	-8,0	18	18	2	2	1.325.887	
DG	29.291	0,8	5,4	6,8	4,2	6,7	-1,1	1.570	1.977	1.244	1.949	15.058	
DH	38.142	1,1	4,6	6,5	3,8	5,9	-0,8	1.747	2.482	1.447	2.255	13.535	
DI	29.836	0,9	17,5	24,8	15,8	24,4	-1,6	5.211	7.410	4.722	7.276	4.537	
DJ	65.819	1,9	22,5	28,1	14,4	24,9	-8,1	14.800	18.468	9.480	16.421	1.597	
DK	34.263	1,0	13,4	18,0	11,0	17,0	-2,5	4.606	6.155	3.766	5.820	5.132	
DL	47.599	1,4	16,1	19,2	13,5	19,0	-2,6	7.658	9.121	6.437	9.052	3.087	
DM	32.390	0,9	45,2	60,8	21,8	58,3	-23,4	14.642	19.707	7.075	18.874	1.614	
DN	21.016	0,6	15,6	24,1	13,6	22,0	-1,9	3.268	5.066	2.867	4.613	7.233	
E	98.250	2,8	8,0	23,4	2,6	22,5	-5,4	7.884	22.969	2.574	22.126	2.998	
F	110.350	3,2	9,2	11,2	5,8	13,0	-3,4	10.138	12.346	6.422	14.323	2.332	
G	388.229	11,2	7,5	10,5	6,3	9,8	-1,2	29.079	40.833	24.455	38.016	813	
H	40.457	1,2	18,1	20,0	14,0	17,3	-4,1	7.319	8.084	5.679	6.993	3.230	
I	169.623	4,9	5,3	18,0	3,7	16,5	-1,7	9.073	30.474	6.264	27.996	2.605	
J	564.608	16,3	1,8	2,8	1,8	9,1	0,0	10.323	15.571	10.368	51.404	2.290	
K	164.419	4,7	12,7	20,5	6,8	19,1	-5,9	20.930	33.671	11.249	31.430	1.129	
L	444.242	12,8	1,7	58,7	1,2	58,5	-0,5	7.473	260.873	5.164	259.735	3.163	
M	2.789	0,1	6,4	7,6	5,8	7,1	-0,6	179	212	166	197	132.416	
N	9.167	0,3	7,2	8,1	6,2	7,3	-1,0	662	739	566	665	35.727	
O	21.299	0,6	7,4	11,3	5,8	10,4	-1,6	1.573	2.398	1.238	2.207	15.026	
SKUPAJ	3.470.469	100,0	6,9	17,1	5,4	17,9	-1,5	240.227	594.339	187.405	621.214	98	
SKUPAJ DEJAVNOSTI	2.496.251	71,9	7,3	21,3	5,3	22,2	-2,0	182.536	531.954	131.902	554.186	130	
Javni sektor	477.498	13,8	2,1	55,3	1,5	55,0	-0,6	9.886	264.222	7.129	262.805	2.391	
Zasebni sektor	2.018.753	58,2	8,6	13,3	6,2	14,4	-2,4	172.649	267.732	124.773	291.382	137	
1. Realni sektor	1.454.145	41,9	11,2	17,3	7,9	16,5	-3,3	162.326	252.160	114.405	239.978	146	
2. Finančno posredništvo	564.608	16,3	1,8	2,8	1,8	9,1	0,0	10.323	15.571	10.368	51.404	2.290	

Vir: ARC

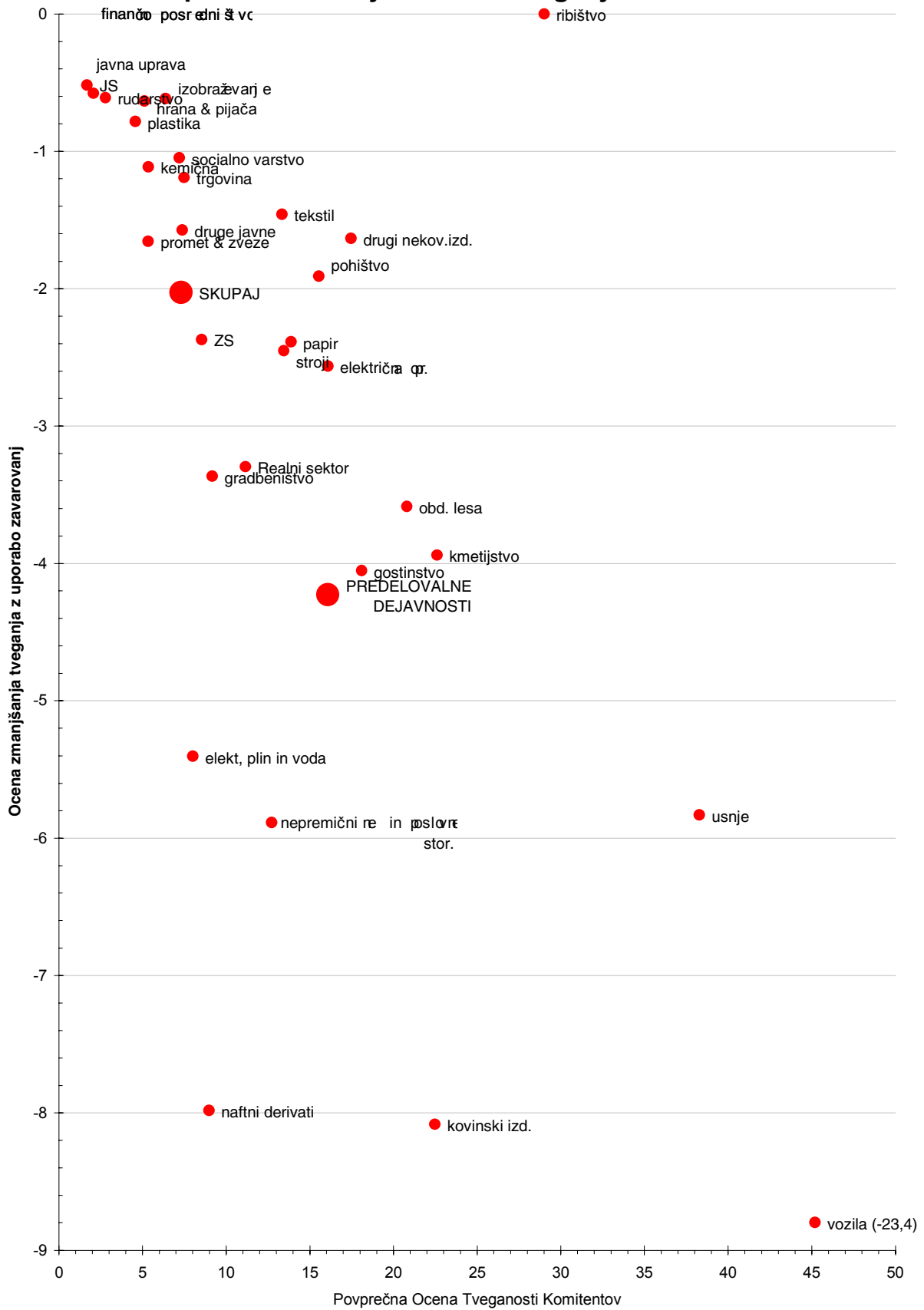
Tveganje in izpostavljenost bančnega sektorja po dejavnosti komitentov



Ocena sprememb tveganj v zadnjem letu po dejavnostih



Vpliv zavarovanj na oceno tveganj komitentov



Tveganje (v mio SIT) po dejavnostih

